

[Dupont.]

dersøgelseskommissionen anførte, således at de nødvendige lovregler, som nyordningen medfører, udfærdiges.“

Skrivelsen fra lagmanden slutter:

„Lagtingets vedtagelse indeholder bemyndigelse for landsstyret til på hjemmestyrets vegne at anbefale fremme af det landsstyret af ministeren forelagte forslag.

Hjemmestyrelovens § 7 er sket fyldst gennem den skete ekspedition, og lagmanden anbefaler, at lovforslagene søges fremmet.“

På denne baggrund anbefaler hele udvalget lovforslagene til vedtagelse, idet udvalget meget nøje har søgt at gennemgå dem i enkeltheder og af lagmandens skrivelse føler sig helt overtydet om, at hjemmestyrelovens ånd og mening er overholdt.

Da udvalget i øvrigt mener, at lovforslagene hurtigst muligt bør gennemføres, både for at fremme enhedspolitioordningen og for at enhedspolitiet kan blive rekrutteret fra øernes egen befolkning, kan udvalget også tiltræde de af den højtærede justitsminister stillede ændringsforslag om, at lovene træder i kraft fra 1. juli 1958. På et enstemmigt udvalgs vegne foreslår jeg derfor de fire lovforslag fremmet uden yderligere behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling, idet jeg dog bemærker, at det ærede medlem hr. Johan Poulsen vil fremkomme med en nærmere redegørelse for lovforslagene ud fra færingeres eget synspunkt.

Johan Poulsen: Jeg er glad for fra det høje tings talerstol at kunne give udtryk for min uforbeholdne tilfredshed med og tak til justitsministeren for fremsættelsen af de fire foreliggende lovforslag: forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om rettens pleje, forslag til lov for Færøerne om udgifterne i strafferetsplejen, forslag til lov om ændringer i lov om politiet på Færøerne og forslag til lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne. Som det vil ses ved en gennemlæsning af de foreliggende lovforslag, tilsigter de tre første en nyordning af politivæsenet på øerne, medens det fjerde og sidste forslag tilsigter en tilsvarende nyordning for arrestvæsenets vedkommende.

Jeg vil også gerne takke samtlige ud-

valgsberettigede partier i denne sal for den velvilje og støtte, de har givet udtryk for gennem deres respektive ordførere ved første behandling af denne sag her i tinget. Endvidere vil jeg udtrykke min tilfredshed med, at det ærede formandskab har udsat den videre behandling af lovforslagene, så at det blev muligt for mig som Færøernes særlige repræsentant dels at kunne medvirke ved udvalgsbehandlingen af lovforslagene, dels at få lejlighed til under debatten om forslagene i folketinget at kunne give udtryk for eventuelle lokale færøske synspunkter.

Jeg kan ganske tiltræde de udtalelser, der er blevet fremsat af det ærede medlem hr. Vagn Bro, der under min fraværelse var venstres ordfører ved første behandling af lovforslagene. Uanset at den højtærede justitsminister ved sin fremsættelse af forslagene har givet en udførlig redegørelse for den gældende lovgivning samt for de ændringer, vedtagelsen af forslagene vil medføre i den bestående ordning, må det måske være mig tilladt at fremkomme med nogle bemærkninger til forslagene med understregning af, hvad der for mig tegner sig som det væsentlige i denne sag.

Må jeg først forudskikke den bemærkning, at loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre sonderer mellem tvende sagsområder, nemlig de sager, der henhører under det færøske hjemmestyre, altså er færøsk særanliggende, og så det sagsområde, der er fælles anliggende.

Lovgivningsmagten for samtlige færøske særanliggende har lagtinget, medens lovgivningsmagten for færøske anliggende er hos folketinget. Som det allerede er fremhævet både af den højtærede justitsminister ved fremsættelsen af lovforslagene og vistnok også af samtlige ærede ordførere, er politiet et fællesanliggende, og følgen heraf må nødvendigvis være, at de pågældende rigsmyndigheder, folketinget og de for det her omhandlede område udøvende myndigheder, også må have et særligt ansvar. Politiet er en såkaldt B-sag, det vil sige, at den er optaget på den til hjemmestyreloven knyttede liste over sagsområder, om hvilke det ved lovens § 3 er bestemt, at det afgøres ved nærmere forhandling, om og i hvilket omfang disse spørgsmål kan henføres til færøske særanliggende.